

חלום מוזר חלמתי הלילה.

בחלומי, וחנה מלאך מן השמים עומד לפני. "מה בקשתך ביום חג זה לחוליות בקסי ותקבלי", הוא אמר לי. ואני חשבתי והרחרתי, מה בעצם אבקש? פתאום עלתה מחשבה במוחי ומבלי להרהר יותר אמרתי למלאך: "אני רוצה לראות את חוליות של אחרי חמישים שנה". המלאך חשב רגע ואחרי כן, כמתנצל, אמר לי: "מלאכינו עסוקים כל כך בסיוור-עתיד כאלה שאף מלאך פנוי אחד אין לי בשבילך". וכשראח שאני מתעצבת, הוסיף: "אם תרצי, אוכל למסור לך מכתב, מנכרך בחוליות, כתוב לחבר חוליות בחוץ לארץ, בתאריך של חמשים שנה מחיום בדיוק, ומשם תוכלי להכיר את כל חמצב בחוליות - שלא העחיד. הוא מסר לי את המכתב ואני שמתיו תחת כרי ונרדמתי. חבוקר נזכרתי בחלום המשונה וכבר חחלטתי לא לאכול לחבא ארוחת-ערב כבדה כזאת כמו שאכלתי אמש, נשמתחת לכר אני מוצאת את המכתב הזה, שאני רוצה לחקריא לפניכם.

כפר - מנצ'ר, 4. 8. 1994

עמינדב היקר,

את מכתבך קבלתי וחפעם אשתדל בחשובתי למסור לך סקירה מפורטת על חמצב אצלנו, ועל מה שאירע אצלנו בזמן האחרון.

עומד אני עוד תחת חרושם העז של הנשף ליובלו החמישים של החשמל.

ירסיחו חזקן ערך את הנשף בסעם רב, ובהצלחה גדולה. זריז הוא מאוד חזקן, אם כי קצת חלש במוחו בזמן האחרון. רץ הוא תמיד אחרי חזקנות שלנו ומבטי לחן שוקולדח וכל מיני ממחקים אם רק ילבשו מכנסים ארוכים. אין זה משפיע עליו כלל שזח ארבעים שנה לא היה אצלנו אף מקרה אחד של קדחת.

אין הוא היחיד בעל הרגלים ישנים בין חזקנים שלנו. חנה למשל קרלי,

חסבא העדין הזה, מסתובב שעות כל ערב עם קופסאות חסיגריות שלו עד שמישחו, לרוב בחזקניה, מרחם עליו ולוקח ממנו כמה "לטימים" שזורקן אחר כך באשפת.

או למשל סבתא בלחה. יושבת חלח לה על יד שער מחסן הפרודוקטים לילות שלמים, כאילו שומרת על משחו, אף כי אין היא רואה כבר כמעט כלום. "סבתא, חלכי כבר לשון", אמר לה מישחו. והיא רק פגמגמת: "מיש-מיש, מיש-מיש, מוכרחים לשמור, הם יגנבו הכל", ויושבת לה חלחה.

על המצב במסק אוכל למסור לך כמה מספרים מתוך "ספר השנה" המודפס שלנו, שחופיע זה עכשיו.

מספר ההברים הוא 12.000, חוץ מאלפיים חברי הגרעינים, הנזכר וחזמניים. מספר בתי החרושת שלנו הוא שבע. פרקטורים יש לנו 42, אוטומובילים 64. יש לנו גם 2 פדרות, בעקר למען הניהח את דעתם של חוקנים.

מספר החולים היה השנה גדול למדי. כתשעים מקרי מחלה היו לנו, שהם 101 ימי עבודה. 42 מהמקרים היו שלשול חזק, 28 שלשול קל, 8 יבלות השנימערס. חקטנטוס.

40.000 דונם אדמה עומדים לישותנו. מחצית השטח אנו מעבדים עיבוד אקספנסיבי ומחצית השטח אנו מעבדים עיבוד אינפנסיבי. יש לנו 20.000 חרנגולות, 1,1001 פרות ומכורת גדולה.

בין מוסדות הכפר ישנם בית חולים מרכזי לכל עמק החולה, 8 בתי ספר עממיים, 2 בתי ספר תיכוניים ו-22 בתי ספר מקצועיים.

יש לנו גם משטח מקומית, משרדי ממשלה מחוזיים, תיאטרון וקולנוע. ילדים יש לנו 2400. יש להם חצר מיוחדת ובנינים ענקיים עם רקבות קטנות ואוטומובילים, גנות ובתי מלאכה קטנים, ממש נקודה בפני עצמה.

בראש מחלקת הרפתות עומד הח' אגוזי. טבא צני הוא פקיד גבות של הממשלה, כמדריך ראשי של הרפתות בארץ. הוא מופיע לעתים קרובות ומסביר מה היו צריכים לעשות.

שאלות העבודה: השבוע היתה אספת שוערת של מחלקת העבודה בהשתתפות 200 צירים מכל הענפים. דנו על הצעתו של דודך גרעון, להעלות את שעות העבודה מארבע שעות לארבע ורבע. החצעה נדחתה ברוב עצום. הנימוקים היו שונים. חלק מהצירים דבר על התזונה הגרועה. בזמן האחרון יש בשר חרנגולות רק פעם אחת ביום וביתר חמש הארוחות יש רק בשר בקר וביצים. גם שמנת חומשית יש רק כשלוש ארוחות. בכלל, חוסר העוגות והשוקולדה ברוב הארוחות של היום מחלים מאוד את קושר העבודה. אחדים אמרו פשוט שארבע שעות עבודה זה הרבה מאוד

1 V

ואנחנו צריכים להשתדל לחזיר את זה לשלוש שעות. סבא שלך, יצחק, אמנם חופיע באסיפה ובקולו הרועד התחיל לספר על הזמנים שעברו, בשחאנשים עבדו 7-8 שעות ביום, (הוא אמר אמילו שלמנה 50 שנה עברו אולי 9 שעות, אבל בזה הוא כבר איננו בטוח). אך הזקנים האלה נעשים לאט לאט לילדפם ומגזימים מדמיונם עד כדי כך שכבר התרגלנו לא לענות לחם אמילו כי אם לתת לחם לחגזים כאות נפשם. כשהם מתחילים לספר על החלוציות שלהם, עוד לפני 30 שנה, כשכל זוג היה לו רק חקר אחד, או על הקדחת, על מצב התלבושה והתזונה, הרי זה ממש צחוק וכמובן שאיש מאתנו אינו מאמין לחם. האין זה מצחיק שתצי-ביצה, או כך רבה או דבש היתה ארוחת בוקר, או כמו שהם אומרים מנה. המצחיק ביותר כשהיים קמצן שחיה פעם גזבר, מתחיל לספר על בתים לה גגון שהיתה החמצאה שלו ושהוא פתח אותה אחר כך לבתים בלי חלון ולבתים בידלת ולגסוף לבתים בלי קירות.

שנחזור לענין, באותה האסיפה דובר גם על תביעה הסרקטוריסטים. אם דרשו לקצר את שעות העבודה שלהם, שהם יצטרכו לעבוד רק שעה אחת ביום. הם דברו על זכויות ותיקות, שהם עבדו המיד שלוש שעות פחות מאחרים. כמובן שהחליטו נגדם, בנימוק שבמשך זמן קצר בכונתנו לקצר את יום העבודה בשעה זאת אומרת שכל החברים יעבדו רק שלוש שעות, ואז הסרקטוריסטים לא ירצו לעבוד בכלל.

מסרו באסיפה על עובדי החוץ. יש לנו רק מעט מהם. כ-200 עובדים כמחנדים בחודו וחוזרים רק בערב ברקיסות שלנו הניתח. אלה כולם תלמידי בועז איש האלחים. (אגב, רק עכשיו נודע לי מרוע שקוראים לו כך, מפני שאם אלחים יודע אם חכל, הרי בועז יודע את חכל יותר טוב). באנגליה עובדים 80 איש מומחים לתעשית פלדח, הם כאים גם לארוחת הצהרים. הם אומרים שבאנגליה אין לקבל מרק עדשים הדומה לזה של סבתא וירא.

ועל העתיד: אנחנו מתכווננים כבר עכשיו להיסלר-פורים שיחיה בעוד חודשים, ביום נפילתה של גרמניה. כפי שקראתי ב"חוליות-פוסט" הרי מתכוונים גם יתר העמים לחגיגה עצומה ליובל החמישים של הנצחון הגדול. בתכניות שלנו לעתיד נמצאת תכנית החשקאה של עמידור רמפורט, ראש מחלקת גן-הנוי שלפיה יחובד צנור לכל עץ וזה יאפשר חשקאה בלי שוריה. אומרים שהשנאה לשוריה עוברת אצלם בירושה עוד מסבא מומקה. כזה בעצם גם את שקירתי על מצבנו. אבקטן לענות תיכף. כברכת חמוינה וחם שלכם אחוד בן אמנון.